

1857 ^{23/11} 23: I. Beh. af F. t. L. om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i 1923—24. 1858

langt, som han vel sagtens haaber en Gang at naa, at han kan søge sine Planer virkeliggjort, naar han naar saa vidt, at han har en Tilslutning i Befolkningen og Rigsdagen, som aabner Udsigt dertil. Med de Forslag, det ærede Medlem stiller, og de Udsigter, han udmaler for Befolkningen, hvis han blot kunde faa Magt, som han har Agt, med alt dette bestræber det ærede Medlem sig jo for at naa frem til en Gang at kunne faa virkeliggjort disse Idealer, det er jo et Led i hans Propaganda derfor. Men saa kommer det ærede Medlem, som sagt, til at begynde ved en anden Ende. Saa kommer han ganske sikkert til at ledsage disse Forslag med Forslag, der realiserer paa hele det økonomiske Omraade de Planer, som Socialdemokratiet i det hele taget nærer, og som man i øvrigt, fordi det almindeligvis passer godt i Krammet, holder i Baggrunden under Debatteerne her i Salen, og for Resten ogsaa ude i Befolkningen. Vi har fulgt det Princip, fordi det er os, der staaer med Ansvar, at vi skal bestræbe os for at faa gennemført de Forslag, vi stiller, medens det ærede Medlem med sine Forslag har et andet Formaal. Vi har opfyldt vor Forpligtelse i saa Henseende. Og Eksemplet med Militærlovene var det ærede Medlem særdeles uheldig med, saaledes som det allerede er paapeget af det ærede Medlem Hr. Vesterager.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordef for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Den højtærede Indenrigsminister vidste ikke, hvilken Vædske han skulde hælde paa mig. Hvis det er den højtærede Indenrigsminister ligeegyldigt, vil jeg foreslaa, at det bliver Oporto. Den højtærede Minister erkender, at Statsministeren gennemførte et Skattelovskompleks, hvor der var beregnet 9 Mill. Kr. til Overgangen til en Aldersrente; men hvad hjalp det, at det var beregnet? det kom ikke ind, og derfor maatte de gamle ikke faa det saa godt, som vi havde tiltænkt dem. Maa jeg spørge den højtærede Indenrigsminister — det skal kun være et enkelt Spørgsmaal —: Naar Skat-

terne svigtede, hvorfor skulde saa alene de gamle bære de Byrder, som deraf blev for Staten? Hvorfor fik den højtærede Indenrigsminister saa ikke sine Kolleger med til at nedsætte Militærudgifterne, som blev afholdt under det samme Skattelovskompleks?

Indenrigsministeren (Kragh): Det undrer mig meget, at et æret Medlem af dette Ting virkelig kan mene, at det kun er de gamle, som har mærket, at Indkomsterne svigter, og at de finansielle Forhold ligger stramt her i Landet. Jeg gik rigtignok ud fra, at ethvert Medlem af dette høje Ting, ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, var vidende om, at paa utallige Omraader har det været fornødent at foretage Indskrænkninger, at begrænse Kravene, at formindske den Hjælp, som er ydet til mange forskellige Formaaals Fremme. Og hvad Militærudgifterne angaar, ved det ærede Medlem særdeles vel, at de betyder den størst mulige Reduktion, som overhovedet var gennemførlig, naar de Forslag, som vedtoges, overhovedet skulde rumme Mulighed for Løsning af den Opgave, som efter Fler-tallets Mening i denne Sal dansk Militær-væsen har. Man har reduceret til den lavest mulige Grænse.

Holger Larsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Er det om Militærvæsenet, der ikke er til Behandling?

Holger Larsen: Nej.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg er altsaa ganske afskaaret fra at komme ind paa Militærvæsenet. Jeg skal da blot bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak for, at han slog fast, at det kun er paa sociale Udgifter, der spares, naar Skatterne svigter, ikke paa de militære.

Hermed sluttede Forhandlingen.